Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΕΛΛΕΙΨΗ ΨΑΡΙΩΝ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ. — Δηλαδὴ σὲ περίοδο ποὺ εἶναι περιζήτητα (λόγω τῆς προηγηθείσης κρεοφαγίας) ὅπως καὶ τὰ ἄγρια χόρτα. — Αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἐντελῶς φυσιολογικὰ μιὰ καὶ μπαίνουμε στὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ δεύτερου ἀνοιξιάτικου μηνός ⁂ Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ πολιοῦχος τοῦ Αἰγίου γιορτάζεται σήμερα στὴ γείτονα μὲ ἐπισημότητα καὶ θρησκευτικὴ μεγαλοπρέπεια. — Χιλιάδες Πατρινοὶ (ὅπως κάθε χρόνο θὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν Παναγία τὴν Τρυπητὴ) ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα, ἀλλὰ καὶ τὰ γραφικότερα προσκυνήματα τῆς χώρας. — Γιὰ ὅσους δὲν ἐπιθυμοῦν ὑπεραστικὴ μετακίνηση ὑπάρχουν δυὸ κοντινὰ πανηγύρια. — Στὸ Ρίο καὶ στὴν Περιβόλα ⁂ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ἱερέων ἔχουμε κι' τὴν ἀκόμη ὀφθαλμενέστερη ἔλλειψη ψαλτῶν. — Στὰ περισσότερα χωριά, ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν Πάτρα. — Ὁ Σύνδεσμος Ἱεροψαλτῶν «Ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός» ἐπισημαίνει τὸ γεγονὸς καὶ μάλιστα μὲ τὸν πιὸ θετικὸ τρόπο. — Δηλαδὴ προσφέρεται νὰ διδάσκει δωρεὰν τὰ ἀγόρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀορένων κατὰ τὶς ἐλεύθερες ὧρες τους ⁂ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ἄς ρίξῃ μιὰ ματιὰ καὶ στὴν ὁδὸν μητροπολίτου Παρθενίου. — Ἀσφαλῶς κάτι θὰ βρῇ νὰ κάμῃ μιὰ καὶ ὁ γειτονικὸς Ἄη Νικόλας εἶναι θαλασσινὸς καὶ δὲν θαυματουργεῖ σὲ ἄλλους τομεῖς.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Συμφωνίες ἐποχῆς...

ΕΠΤΑ μῆνες φυλακὴ «ἔφαγαν» ἀπ' τὸ Αὐτόφωρο τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Γ.Ν. 52 ἐτῶν καὶ ἡ Μ.Ι. 25 ἐτῶν γιὰ μοιχεία. Ἡ εἴδηση θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ σὰν ἐνθαρρυντικὴ γιὰ τὶς ἡλικίες τῶν —ἤντα, ἐὰν ἡ κοινωνική μας πρακτικότητα δὲν εἶχε πληθώρα παρομοίων ἀποδείξεων τοῦ σφρίγους τῶν ἐν λόγῳ ἡλικιῶν, ποὺ ὅμως δὲν εἶναι καὶ ποινικῶς κολάσιμες.

Πράγματι, δὲν χρειάζόταν ἡ μοιχεία τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ ὅτι νεώτατες γυναῖκες, ὄχι ἁπλῶς προτιμοῦν τοὺς ὥριμους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γίνονται κολιτσῆδες ἐκτιμώντας δεόντως τὴν πεῖρα ἡ ὁποία ὅπως ἀντιλαμβάνεται κανεὶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συνδέεται καὶ ἀπὸ μερικὲς σοβιαστικὲς συνατότητες.

Ἀφοῦ λοιπόν, δὲν κομίζει γλαῦκα εἰς Ἀθήνας ἡ περίπτωση ὡς πρὸς τὶς προτιμήσεις τῶν νεαρῶν ὑπάρξων καὶ τὴ δυναμικότητα τῶν ὡρίμων, καλὰ θὰ κάνουμε νὰ προχωρήσουμε στὴν ἐξέταση τῆς φάσεως ἀπὸ ἄλλη σκοπιά.

Στὴ δίκη ὁ σύζυγος ἐπικαλέσθηκε τὴ συμφωνία μὲ τὴ γυναίκα του νὰ ζοῦν συμβατικὰ καὶ ἐλεύθερα, μιὰ καὶ στὸ κρεβάτι δὲν εὕρισκαν κοινὰ ἐνδιαφέροντα. Ὅμως τὸ δικαστήριο δὲν ἐπείσθη. Ἀλλὰ ἡ εἴδηση δὲν διευκρινίζει σὲ τί ἀφορᾶ ἡ ἄρνηση τοῦ αὐτοφώρου νὰ πεισθῇ. Στὸ ὅτι μιὰ τέτοια συμφωνία δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ νόμιμη ὑπόσταση; Ἢ ἁπλῶς ἐπειδὴ ὁ κ. ταβικασθεὶς δὲν μπόρεσε νὰ ἀποδείξῃ σὰν ὑπαρκτὴ τὴ συμφωνία;

Νομίζω ὅτι θὰ συνέβη τὸ δεύτερο. Οἱ δικαστὲς εἶναι κατὰ κανόνα ἔμπειροι πεῖρας καὶ γνωρίζουν πόσα ζευγάρια προκειμένου νὰ μὴ τὸ διαλύσουν ἐντελῶς ἔχουν δώσει λευτερόχαρτο ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, εἴτε σιωπηρῶς, εἴτε προφορικῶς. Διάφορα πλέγματα συμφερόντων, καθὼς καὶ ἡ οἰκογένεια ποὺ ἐχει ἤδη δημιουργηθῆ ἐπιβάλλουν ὅπως ὁ χωρισμὸς ἀπὸ κοίτης νὰ μὴν ὁλοκληρώνεται καὶ σὲ χωρισμὸ ἀπὸ τραπέζης καὶ γενικώτερα σὲ ὁλοκλήρωση τῆς διαστάσεως.

Ὅμως, ὅλες αὐτὲς οἱ σιωπηρὲς ἢ προφορικὲς συμφωνίες μποροῦν νὰ τηρηθοῦν μόνο μὲ καλὴ πίστη.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ φυσικὸ ὅτι ὑπόκεινται καὶ στὶς ψυχολογικὲς ἢ ἄλλες μεταπτώσεις ἐκείνων ποὺ ἔκοναν τὴ συμφωνία καὶ συνεπῶς στὶς παρορμήσεις καὶ τὰ κέφια τῆς στιγμῆς.

Τίθεται, λοιπόν, τὸ θέμα ἂν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἰσχυρὴ νομικὰ καὶ μιὰ ἔγγραφη συμφωνία. Δὲν μπορῶ — βέβαια νὰ ἀποφανθῶ. Ἁπλῶς γνωρίζω τὸ περίφημο ἀξίωμα τῶν δικολάβων ὅτι ἡ συμφωνία χαλάει τὸ νόμο. Ἄραγε νὰ εἶναι ἔτσι; Γιατὶ ἂν εἶναι, τότε προβλέπω ὅτι σύντομα τὰ Αὐτόφωρα νὰ ξαλαφρώσουν τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 60% τῶν μοιχειῶν.

Καὶ θὰ μοῦ πῆτε:

—Καλά. Ἄς ποῦμε ὅτι τὰ δικαστήρια θεωροῦν ἔγκυρες τὶς συμφωνίες. Ποιοὶ ὅμως θὰ βρεθοῦν νὰ συνομολογήσουν ἐγγράφως παρόμοια πράγματα;

Ἀτλούστατα, φίλοι μου. Ἄς εἶναι καλὰ τὸ μαγνητόφωνο. Τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, θεωρεῖται πιὸ ἔγκυρο ἀποδεικτικὸ μέσον. Δηλαδὴ ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ποὺ θὰ ἔχει καὶ τὴ μεγαλύτερη πρεμούρα, προκαλώντας τὴ σχετικὴ συζήτηση μὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ θὰ ἐχει φροντίσῃ νὰ τοποθετήσῃ κάπου (κρυφὰ δέβαια) κάποιο μαγνητόφωνο διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές...

—Λαιπόν, ἐπιμένεις Βαγγέλη στὶς σχέσεις σου μὲ τὴ Ρούλα;

—Ἄχ δρὲ γυναίκα... πάλι τὰ ἴδια; Σὲ ρώτησα ἐγὼ ποῦ ἤσουν χθὲς βράδυ; Φέρομαι... κύριος, ἔστω καὶ ἂν μὲ ἐνοχλοῦν μὲ τὰ τηλέφωνά τους μερικοὶ ἀνώνυμοι.

—Μήπως πρέπει νὰ χωρίσουμε;

—Κὶ γιατὶ σὲ παρακαλῶ; Μόνο τὸ κρεβάτι εἶναι; Μιὰ χαρὰ δὲν περνᾶμε; Αὐτὸ ποὺ χρειάζεται εἶναι νὰ κατανοοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Βέβαια, πρόκειται γιὰ μιὰ περίπτωση συμφωνίας, ποὺ δὲν τῆς λείπει τὸ τάκτ. Γιατὶ ὑπάρχουν κι' ἄλλες πιό... ντόμπρες καὶ ξεκάθαρες. Ἢ μήπως κάνω λάθος;

ΠΑΝ

Σαφήνεια

ΠΡΩΤΟ σχόλιο — ἐντὸς πλαισίου — στὴν πρώτη σελίδα τῆς πρώτης σὲ κυκλοφορία ἑλληνικῆς ἐφημερίδας διὰ χειρὸς τοῦ θεατρικοῦ συγγραφέα Γιώργου Σκούρτη, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν νομιμοποίηση τοῦ Ἰσπανικοῦ Κ.Κ.

«... Τὸ Κ.Κ. Ἰσπανίας νομιμοποιήθηκε! Κι' ὁ λαὸς — οἱ λαοὶ — ζηλωτκρευγάζουν στὸ ρυθμὸ τῆς δημοκρατίας (....): «Σαντιάγκο — Ντολόρες στὴ Μαδρίτη».

(Τὰ γνωστά....). Πάντως: «οἱ ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Ἰσπανίας τηροῦν σιγή». Ποὺ σημαίνει: ἢ Σουάρεθ ἢ Τάνκς. Πού σημαίνει: κι' ἐσὺ λαὲ τῆς Ἰσπανίας μὴ ξεχνᾶς τὸν φασισμό. Τὸ λέει κι' ἡ «Καρμέλα» σου: Ὑπόσχεσαι πὼς θὰ παλαίψω. «Προμετέρος κομπατίρ»

Κι' ἐμεῖς;.... Ἐσπεράμος..».

Πῶς νὰ μὴν πάῃ μπρεστὰ ἡ δημοκρατία μὲ τόση σαφήνεια.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ διερωτᾶται ἂν ἡ Ἑλληνικὴ τηλεόραση θὰ βρῇ κάποτε τὸ θάρρος νὰ μὴ μεταδίδῃ κατὰ τὴ Μ. Ἑβδομάδα τὶς ὁλονυκτίες καὶ τὶς ὑπόλοιπες Ἀκολουθίες!.....

Ἡ ἀπεργία

ΑΝΕΥ σημασίας γιὰ τοὺς χρεωμένους μὲ συναλλαγματικὲς καὶ γραμμάτια ἦταν ἡ ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως. Ἀφοῦ τὰ διαφορα ὑποκαταστήματα ἐργάζονταν καὶ χθὲς καὶ προχθὲς ἔστω καὶ μὲ λιγότερους.

Εὐτυχῶς ποὺ ἡ παρατεταμένη ἀργία ἦταν γενικῶς εὐεργετική στοὺς ὀφειλέτες. Πολὺ περισσότερο ὅταν καὶ οἱ πιὸ ἐχέφρονες καὶ τακτικοὶ εὐνόησαν τὴ γνωστὴ μεταπασχαλινὴ ἀδυναμία τοῦ βαλαντίου λόγω τῆς γνωστῆς ἑορταστικῆς γενναιοδωρίας του.

Ὀπωσδήποτε καὶ ἡ εἰδησεογραφικὴ ὕπαρξη τῆς ἀπεργίας χρησιμοποιήθηκε σὰν ἐλαφρυντικὸ μερικῶν ἐπὶ πλέον καθυστερήσεων.

ΡΩΤΑΝΕ τὸν Σάββα Σαββίδη ἀπὸ 15ετίας μετανάστη στὴ Γερμανία:

—Γιατὶ ξενιτεύτηκες;

—Ἀπὸ τὴ φτώχεια.

—Ἀπὸ ποῦ εἶσαι;

—Ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ Μεσοβούνι ποὺ στὶς 26 Ὀκτωβρίου 1943 ἐπαναστάτησε κατὰ τῶν Γερμανῶν. Ἐκτέλεσαν τότε 155 συγχωριανούς.

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν TV

ΠΡΕΜΙΕΡΑ σήμερα τοῦ σήριαλ «Πανθέοι» ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ (ὥρα 9.30). Μετέχουν Λυκοῦργος Καλλέργης, Μαρία Ἀλκαίου, Ἀλέκα Παΐζη, Νῖκος Ἀπέργης, Φ. Γεωργίτσης, Ἄγγελας Ἀντωνόπουλος κ.ἄ.

Ἀπὸ τὴν ΥΕΝΕΔ στὶς 10.15 «Ἀθάνατες ἱστορίες ἀγάπης» μὲ τὴ συνέχεια τοῦ εἰδυλλίου τῆς Ἐλισάβετ μὲ τὸν ποιητὴ Τζὼν Μπερετ.

—Μιὰ καινούργια τηλεοπτικὴ σειρὰ ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὶς ἱστορίες τῶν «Ἱπποτῶν τῆς στρογγυλῆς τραπέζης» ἀρχίζει ἀπόψε ἀπὸ τὴν ΕΡΤ στὶς 7.15. Σενάριο καὶ σκηνοθεσία Κλὼντ Σαντελί.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 · ΤΗΛ. 73·365

Η ΖΕΥΞΙΣ ΡΙΟΥ - ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ

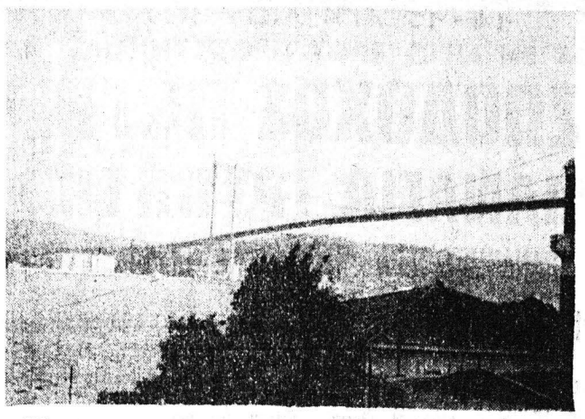

Τὸ μέγιστο γιὰ τὴν Δυτικὴ Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησο πρόβλημα τῆς ζεύξεως Ρίου — Ἀντιρρίου, θεωρεῖται βέβαιο ὅτι θὰ προωθηθῇ ἀποφασιστικὰ μὲ τὸ διεθνὲς συνέδριο ποὺ ὀργανώνει γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιο Πατρῶν. Ἀνωτέρω, ἡ μήκους 1800 μέτρων ἐναέρια γέφυρα τοῦ Βοσπόρου ἡ ὁποία ἑνώνει ὁδικῶς τὴν Εὐρωπαϊκὴ μὲ τὴν Ἀσιατικὴ Τουρκία στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ γέφυρα ἔχει τέσσερες λωρίδες κυκλοφορίας καὶ ὕψος 60 μέτρων στὸ κέντρο. Στηρίζεται σὲ δύο μεγάλα ἰκριώματα ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ἀκτῶν, ἀλλὰ καὶ προχωρεῖ πέρα ἀπ' αὐτά, καταλήγουσα ἑκατέρωθεν σὲ ἀντίβαρα τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὴν ἀπαραίτητη τάση σύνθετων συρματόσχοινων (διαμέτρου 30 πόντων) ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς γεφύρας πρὸς τὰ ἄκρα. Στὸ ἐσωτερικὸ τῶν δύο στηριγμάτων λειτουργεῖ ἀσανσὲρ γιὰ τὴν παραλαβὴ ἐπιβατῶν καὶ ἀπὸ τὶς ἀκτές. (Ἡ φωτογραφία μαζὶ μὲ ἄλλα ἐνδιαφέροντα ἐνσταντανὲ ἀπὸ τὴν «Βασιλεύουσα» ἔχει τραβηχτῆ ἀπὸ τὸν φίλο μας ὁδηγὸ πούλμαν Γιῶργο Ρωμανίδη).

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

Οἱ διακοινοτικὲς γιὰ τὸ Κυπριακὸ

Ἀσυμβίβαστα συμφέροντα τὶς ὁδηγοῦν σὲ ἀποτυχία

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ

ΡΩΜΗ. Μὲ τίτλο «Ἡ Μόσχα χτυπάει τὴν πόρτα τοῦ Μακαρίου» ἡ ἐφημερὶς «Ρεπούμπλικα» δημοσιεύει ἀνταπόκριση τοῦ κ. Νταίηβιντ Τοὺμ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Ὁ ἀνταποκριτὴς, ἀφοῦ παρατηρήσει ὅτι πάρα πολλὰ ἀσυμβίβαστα συμφέροντα διασταυρώνονται στὴν Κύπρο, ὥστε νὰ αἰφνιδιαστεῖ κανεὶς πάλι ἀπὸ τὸν τερματισμὸ μιᾶς ἄλλης σύντομης περιόδου ὑφέσεως ἀνάμεσα στὶς δυὸ κοινότητες, προσθέτει ὅτι, σήμερα, ὁ Ντενκτάς, ἄνθρωπος ἐλάχιστα συνηθισμένος στὰ ὡραῖα λόγια, κατηγορεῖ ἀνοιχτὰ τὴν ἄλλη πλευρὰ πὼς κάνει «προτάσεις γελοίες» καὶ ὅτι «χρησιμοποιεῖ τὸν ἐκδιασμὸ ἀντὶ γιὰ μαχαίρια».

Στὴ συνέχεια ὁ κ. Τούγκ, γράφει ὅτι, ἐνῶ οἱ μεγάλες δυνάμεις ἐλίσσονται στοὺς διαδρόμους τῆς Βιέννης, τὰ δυὸ ἐνδιαφερόμενα μέρη δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἕτοιμα νὰ «μαλακώσουν» τὶς θέσεις τους. Οἱ Ἑλληνοκύπριοι, λέει, ἐπιμένουν γιὰ τὴ διαίρεση τῆς νήσου ἀνάλογα μὲ τὸν πληθυσμό της. Στοὺς Τουρκοκύπριους, ποὺ κατέχουν μὲ τὸ στρατό, τὸ 35% τοῦ ἐδάφους, θὰ ἀνῆκε ἔτσι μόνο τὸ 20%. Καὶ οἱ Τουρκοκύπριοι ἀποκρούουν τὸ σχέδιο, χωρὶς οὔτε κἂν νὰ φροντίσουν νὰ ὑποβάλουν ἀντιπροτάσεις. Ὅσο γιὰ τὴ μελλοντικὴ δημοκρατία, καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ, θὰ τὴν ἤθελαν ἀνεξάρτητη, ἀδέσμευτη, διεθνικὴ καὶ ὁμοσπονδιακή.

Ἡ Ἄγκυρα, σημειώνει ὁ ἀνταποκριτὴς, τουλάχιστον ἐπίσημα, ἀντιτίθεται στὸ διαμελισμὸ τῆς Κύπρου ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκία καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ συντομώτερο δυνατὸ μιὰ συμφωνία (ἴσως γιατὶ ἡ ὑποστήριξη τῆς τουρκοκυπριακῆς οἰκονομίας καὶ ἡ διατήρηση 30.000 στρατιωτῶν κατοχῆς, ἀρχίζει νὰ γίνεται πάρα πολὺ δαπανηρή). Ἡ Ἀθήνα, ἀντίθετα, δὲν κρύβει τὸν σκεπτικισμό της.

Στὴ συνέχεια, ὁ κ. Τούγκ, ἀφοῦ ἀναφέρεται στὶς προσεχεῖς τουρκικὲς ἐκλογὲς καὶ στὴν προβλεπόμενη νίκη τοῦ κ. Ἐτζεβίτ διερωτᾶται: Ἀλλὰ πόσο διατεθειμένος γιὰ συμβιβασμὸ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ «κατακτητὴς» τῆς Κύπρου; Εἶναι ἕνα ἐρωτηματικὸ μὲ δύσκολη ἀπάντηση. Τόσο περισσότερο δύσκολη ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ διένεξη δὲν περιορίζεται, μόνο ἀνάμεσα στοὺς Ἑλληνοκύπριους καὶ τοὺς Τουρκοκύπριους, οὔτε μόνο ἀνάμεσα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκία. Εἶναι μιὰ διένεξη στὴν ὁποία, ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀντικατοπτρίζονται τὰ στρατηγικὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων δυνάμεων. Μετὰ τὴν ἀλλαγὴ φρουρᾶς στὸ Λευκὸ Οἶκο, γράφει χαρακτηριστικὰ ὁ ἀνταποκριτὴς τὸ ἀληθινὸ ἐρωτηματικὸ ἀφορᾶ τὴν ἰσορροπία ποὺ σκοπεύουν νὰ ἐγκαταστήσουν στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Καταλήγοντας ὁ ἀνταποκριτής, κάνει λόγο γιὰ τὴν κοινοβουλευτικὴ ἔκθεση τῆς Οὐάσινγκτων, κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἀμερικανικὲς βάσεις στὴν Περσία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἔχουν ἀντικατοστήσει, μερικά, τὶς βάσεις στὴν Τουρκία καὶ προσθέτει ὅτι ἡ Κύπρος, μὲ τὶς βρετανικὲς βάσεις ποὺ χρησιμοποιεῖ καὶ τὸ ΝΑΤΟ, παραμένει ζωτικὴ ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως. Σὲ λίγες μέρες — γράφει — ἡ Ἀθήνα θὰ φιλοξενήσει μιὰν ἀντιπροσωπεία τοῦ σοβιετικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνῶ μιὰ ἄλλη προβλέπεται νὰ ἀποσταλεῖ ἀμέσως μετὰ στὴ Λευκωσία. Βρισκόμαστε, λοιπόν μπροστὰ σὲ μιὰ ἀφύπνιση τοῦ σοβιετικοῦ ἐνδιαφέροντος, σὲ μιὰ περιοχὴ ὅπου ἡ Δύση, ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια, ἐπικρατοῦσε ἀδιαφιλονίκητα, καὶ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπικρατεῖ περισσότερο τώρα ποὺ ἡ Κύπρος — πρωτοπόρος κάποτε τοῦ τρίτου κόσμου — συμμετέχει, ἀπ' ὅλες τὶς ἔννοιες καὶ ἀπὸ ὁποιαδήποτε πλευρὰ καὶ ἂν ἐξεταστεῖ στὴν Ἀτλαντικὴ Συμμαχία.

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

μάστιξ τοῦ αἰῶνος

Ὁ ἐθισμὸς ὁδηγεῖ σὲ ἐξουθένωση

Ὁμιλία τοῦ ἀστυνόμου Α' κ. ΝΙΚ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Β'

Τὰ περισσότερον διαδεδομένα σήμερον ναρκωτικὰ δύνανται νὰ διαχωρισθοῦν εἰς πέντε ὁμάδας:

α') Ψευδαισθησιογόνα ἢ παραισθησιογόνα: Τὰ κυριώτερα ἐκ τούτων εἶναι: Διαιθυλαμίδιον τοῦ λυσεργικοῦ ὀξέος ΕΛ—ΕΣ —ΝΤΙ, χασὶς Μεσκαλίνη Τρυπταμίναι καὶ λοιπὰ ψευδαισθησιογόνα.

β') Κατ' ἐξοχὴν ναρκωτικά· Ὄπιον καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ ἤτοι: μορφίνη, ἡρωίνη.

γ') Διεγερτικὰ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος: Κοκαΐνη, Ἀμφεταμίναι.

δ') Κατασταλτικὰ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος: Οἰνόπνευμα, παράγωγα τοῦ βαρβιτουρικοῦ ὀξέος ἤτοι κατὰ βάσιν τὰ ὑπνωτικὰ φάρμακα.

ε') Ὀργανικοὶ διαλύται καὶ ἀτμοί: Αἰθὴρ χλωροφόρμιον καὶ κυρίως τὰ διάφορα εἴδη κόλλας (GLUE).

Κατ' ἐξοχὴν ναρκωτικὸν εἶναι τὸ ὄπιον καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ. Τὸ ὄπιον εἶναι ὁ χυμὸς (ὀπὸς) ὁ ὁποῖος λαμβάνεται ἐκ τῶν κωδῶν τοῦ φυτοῦ τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος. Τὸ φυτὸν φύεται καὶ εὐδοκιμεῖ κυρίως εἰς τὰς εὐκράτους περιοχάς. Τὸ ὕψος του ποικίλλει κατὰ περιοχὰς ἀπὸ ἑνὸς ἕως καὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρων. Κατὰ τὴν Ἀνοιξιν τὸ φυτὸν εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀνάπτυξιν καὶ ἄρχεται ἡ ἀνθοφορία του.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς πτώσεως τῶν ἀνθέων, ἐπὶ τῶν ὡρίμων κωδῶν ἐνεργοῦνται χαράξεις τούτων, δι' εἰδικῶν μαχαιριδίων, ἐπὶ τῆς περιφερείας αὐτῶν. Ἐκ τῶν χαράξεων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μεγάλου βάθους ρέει γαλακτώδης ὁπός, ὁποία συλλέγεται ἐντὸς μεταλλικῶν δοχείων. Ὁ ὁπὸς οὗτος ἀρχικῶς ἔχει χρῶμα λευκὸν καὶ σύσταση ἐλαστικὴν καὶ πυκνόρευστον. Συντόμως ὅμως, τὸ ὂν ὁ χρωματισμὸς ὅσον καὶ ἡ σύστασις τοῦ συλλεγέντος προϊόντος μεταβάλλεται ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὅτε, ὁ μὲν χρωματισμὸς καθίσταται μελανόφαιος, ἡ δὲ σύστασις συμπαγὴς καὶ πετρώδης. Τὸ προϊὸν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην εἶναι τὸ ἀκατέργαστον ὄπιον.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ φυτοῦ τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος καὶ ἡ παραγωγὴ ἐξ αὐτῆς ὀπίου, δὲν εἶναι οὐδαμοῦ ἐλευθέρα. Ὡρισμένοι μόνον χῶραι καλλιεργοῦν κατόπιν διεθνοῦς συμβάσεως, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐπιστήμης. Αἱ χῶραι αὗται εἶναι ἡ Βουλγαρία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ Τουρκία, τὸ Ἰράν, αἱ Ἰνδίαι καὶ ἡ Ἑλλάς, πλὴν ὅμως ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ἐκαλλιέργησεν.

Ὁ πλέον συνήθης τρόπος χρήσεως τοῦ ὀπίου εἶναι ἐκεῖνος τοῦ καπνίσματος διὰ καπνοσύριγγος εἰδικῆς κατασκευῆς. Ἐπίσης ἀναφέρεται καὶ ἡ μασήσις τοῦ ὀπίου. Ἕτερος τρόπος χρήσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ δι' ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων λῆψις διαλύμματος ὀπίου τὸ ὁποῖον διαλύεται ἐντὸς ἀλκοόλης καὶ μετὰ τὴν ἐξάτμισιν ταύτης ἐνίεται ἐνδοφλεβίως.

Ἡ χρῆσις ὀπίου δι' οἱουδήποτε ἐκ τῶν τρόπων αὐτῶν προκαλεῖ ἀρχικῶς εἰς τὸ ἄτομον κατάστασιν εὐφορίας καὶ ψυχικῆς εὐδιαθεσίας μετ' εὐχαρίστων ὀνειρώξεων καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἄτομον αἰσθάνεται καταβεβλημένον, ἔντρομον καὶ ἀγωνιῶδες.

Ὁ ἐθισμὸς τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸ ὄπιον ἐπέρχεται ταχέως, ἀπαιτουμένης συνεχῶς αὐξήσεως τῆς δόσεως διὰ τὴν πρόκλησιν τῶν ἀρχικῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἡ ἀποστέρησις τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ τῆς λήψεως τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου προκαλεῖ δυσαρέστους καὶ ἀνησυχιστικὰς ἀνταδράσεις.

Παράγωγα τοῦ ὀπίου εἶναι ἡ μορφίνη καὶ τῆς μορφίνης ἡ ἡρωΐνη.

Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ποιουμένων χρήσιν τῶν ναρκωτικῶν τούτων εἶναι ἡ ξηρότης χειλέων καὶ στόματος, ἡ μύσις τῆς κόρης τῶν ὀφθαλμῶν, ἐφίδρωσις δακρύρροια (8—12 ὧρας ἀπὸ τῆς τελευταίας λήψεως) τρόμος τῶν χειρῶν, ἀπώλεια ὀρέξεως, ἀϋπνία, συνεχιζομένης δὲ τῆς στερήσεως διάρροια, ἔμμετοι, πόνοι εἰς τοὺς μῦες τοὺς μηροῦς καὶ τὴν ράχην, ἀπώλεια βάρους μετὰ 36—72 ὧρας.

Ὁ ἡρωϊνομανὴς χαρακτηρίζεται ὑπὸ γενικῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς καταπτώσεως. Τὸν διακρίνει ἡ τελεία παρομέλησις τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ πάντα, ἐξαιρουμένης τῆς ἡρωΐνης. Ὁ ἐκφυλισμὸς τῆς προσωπικότητος του καὶ ἡ ὀλλοίωσις τῶν ἰδιοτήτων αἱ ὁποῖαι εἶναι χαρακτηριστικαὶ τοῦ ἀνθρώπου, (ὡς ἡ σκέψις, ἡ βούλησις, ἡ μνήμη, τὰ αἰσθήματα κ.ἄ.). Εἶναι ἐκ τῶν ἀναπότρεπτων ἐπακολούθων τῆς ἡρωΐνης.

Μία δὲ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς χρονίας καταχρήσεως τῆς ἡρωΐνης ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι ἡ γενετήσιος ψυχρότης καὶ ἀνικανότης εἰς ἀμφότερα τὰ φῦλα.

Εἰς τὸ λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν ἡ ἡρωΐνη κυκλοφορεῖ εἰς τὴν φυσικήν της μορφήν, ὡς λεπτοτάτη λευκὴ κρυσταλλικὴ κόνις ἢ ὡς τοιαύτη παραπλανητικῶς κεχρωσμένη εἰς διαφόρους χρωματισμούς. Λιανικῶς δὲ μεταξὺ τῶν τοξικομανῶν διατίθεται εἰς μικρὰ πακέττα, κάψουλας, μικροὺς κύβους ἢ σκονάκια τῆς μιᾶς χρήσεως.

Αὕτη χρησιμοποιεῖται α') δι' ἐνδοφλεβίων ἐνέσεων, β') δι' εἰσπνοῆς ἐκ τῆς ρινός.

Ἕτερον παράγωγον τοῦ ὀπίου εἶναι ἡ κωδεΐνη ἡ ὁποία λαμβάνεται ἐκ τῆς μορφίνης διὰ μεθυλιώσεως. Αὕτη χρησιμοποιεῖται κυρίως διὰ τὴν παρασκευὴν ἰδιοσκευασμάτων καταπραϋντικῶν τοῦ βηχός.

ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΙΟΓΟΝΑ

Τὸ L.S.D. (Ἔλ—Σί— Ντί), ἐπιστημονικῶς καλεῖται διαιθυλαμίδιον τοῦ λυσεργικοῦ ὀξέος. Εἶναι χημικὴ σύνθεσις καὶ συνετέθη τὸ ἔτος 1938 ὑπὸ τοῦ Ἐλβετοῦ καθηγητοῦ Ἔλμπερτ Χοφφμαν, ὁ ὁποῖος μετὰ παρέλευσιν 5ετίας ἤτοι τὸ ἔτος 1943 διεπίστωσε τὰς παραισθησιογόνους ἰδιότητας.

Ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐνέργεια τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου ἀσκεῖται ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Αἱ κύριαι ἐκδηλώσεις τῆς μέθης διὰ L.S.D. ἀφοροῦν εἰς μεταβολὰς καὶ ἀλλαγὰς εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ χρόνου, χώρου καὶ χρώματος. Αἱ ὧραι πιθανὸν νὰ συγχωνευθοῦν εἰς λεπτὰ ἢ ἀντιθέτως τὰ δευτερόλεπτα νὰ διαρκέσουν ὧρας. Ὁ Χάμμερ, γράφει σχετικῶς: «Ἔτυχε νὰ κοιτάξω μιὰ στιγμὴ τὸ ὡρολόγιόν μου ἀναπαυόμενος ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Ἔδειχνε ἑνθμουμαι καλῶς 12.25'. Τότ